

Om namnen *Illugi* och *Fullugi*, se U 41 och E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 13. Om broderns namn *Assurr* se U 167.

Ristningen är utförd av en van och skicklig ristare. v. Friesen anser (*Runorna*, 1933), att mästaren är Visäte. Han använder där U 273 som bevis för att Visäte i »sina stenars utstyrsel anknyter ... till den i samma trakter verksamme Fot.» Den huvudsakliga anledningen till att v. Friesen hänför U 273 till Visäte torde vara, att han, i likhet med alla tidigare forskare, ansett *Assurr* vara faderns namn. Därigenom kommer namnet att placeras efter släktskapsordet, och detta är som bekant ett för Visäte karakteristiskt drag. Som ovan visats, har namnet i denna inskrift »vanlig» plats. Vem ristaren har varit, är svårt att säga; att det icke är Visäte är emellertid säkert. Ristaren av U 273 står konstnärligt Fot mycket nära — i alla händelser är avståndet mellan Visäte och Fot betydligt större.

274. Klockargården (Brunnby), Hammarby sn.

Litteratur: B 114, L 420. J. Bureus, F a 6 s. 166 n:r 18 a (Rhezeliuss); Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 175; O. Celsius, SR 2, s. 314; H. O. H. Hildebrand, Skrivelse till VHAkad. den 24/7 1866; UFT h. 5 (1876), s. 9.

Äldre avbildning: Helgonius och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 114).

Denna fragmentariska runsten, som numera är försvunnen, fanns enligt Rhezelius (F a 6) »J Bromby på gården». Stenen omnämnes också i *Ransakningarna*: »På Kläckare gården finnes Sammaledes een Dito.» — Peringskiöld anger dess plats vara »Hammarby klockargård wid farstufwan»; *Bautil*: »Klockare-gården». — Celsius: »Hammarby i Klockaregården framför förstugu dören under källarqwisten.»

Brunnby var på 1600-talet klockargård i Hammarby. Stenen, som länge har varit försvunnen, söktes där förgäves 1936 och senare. Celsius beskriver fragmentet på följande sätt: »afbruten på båda ändar och sidor. Men ristningen är wacker så mycket som behållit är.»

Inskrift (enligt Rhezelius; runorna 18—22 anförda efter Celsius):

... lit + raisa + stain + pina + eftir + inkialt + sun + sin +
5 10 15 20 25 30 35

... let ræisa stæin þenna æftir Ingjald, sun sinn.

»... lät resa denna sten efter Ingjald, sin son.»

Fig. 278. U 274. Klockargården (Brunnby), Hammarby sn. Efter B 114.

Till läsningen: Rhezelius läser 18—22: **æftir**. — Stenen var tydligen mot 1600-talets slut svårt skadad. Hadorph och Helgonius: Runföljden 1—16 saknas; 21 i saknas; efter 30 s avbrytes fragmentet. I en slinga i stenens andra kant läses på träsnittet: ×lu·u(?)×. — Celsius: »×l...r·a...

afbruten: { ... a × æftir × inkia ... t × s ... } afbruten

in ... »

Namnet *Ingjaldr* är belagt ett 20-tal gånger i runinskrifterna, och det har sålunda varit tämligen allmänt. Det är också under medeltiden »vanligt» (Lundgren-Brate).